

гарския господарь за по-горенъ отъ всички европейски крале и да му плащатъ ежегоденъ данъкъ. Най-послѣ, споредъ този договоръ, византийцитѣ отстъпили голѣма часть отъ земитѣ, които билъ завоевалъ Симеонъ, като получили назадъ само Одринската областъ, Бѣломорското крайбрѣжие, Елада и крайбрѣжната часть отъ Драчската областъ.

Причинитѣ за сключването на тоя миръ съ гърцитѣ били тѣзи: Георги Сурсувулъ разбралъ, че безконечнитѣ войни на Симеона съсипали економически народа и че една само несполука на българитѣ била достатъчна за да повдигне Византия отново срѣщу тѣхъ всички съсѣди. Отъ друга страна мнозина отъ боляритѣ не могли да търпятъ на прѣстола на Симеона да стои човѣкъ като Петра, който нѣмалъ никакви военни наклонности; тѣ негодували също и противъ натрапничеството на Сурсувула и на неговитѣ привърженици; а най-послѣ и самъ Петъръ се основателно боялъ отъ своитѣ братя, да не би да му грабнатъ прѣстола. Ето защо той, за да има поддържката на гърцитѣ, помирилъ се съ тѣхъ и се сродилъ съ царя имъ. Но това сродяване и сближаване съ Византия причинило голѣма врѣда на българската държава, защото въ България се постепенно вмѣкнали: интригитѣ, лицемѣрието, разкоша, разврата, потисничеството и всички други отрицателни страни на византийския животъ, които покварили младия български народъ и подготвили бързо пхтя за неговото разкапване. Освѣнъ това, като се ползували отъ настѣпалия дълъгъ миръ, византийцитѣ имали всѣкога българската подкрѣпа, даже цѣли отряди отивали да имъ помагатъ противъ арабитѣ. Отъ друга страна, като узнавали чрѣзъ българската царица, която често отивала въ Цариградъ, всички политически тайни на България, византийцитѣ се дѣятелно заловили да използватъ всичко, съ което би могли да отслабятъ могъществото на българското царство, за да си повърнатъ отстъпкитѣ, които били заставени да направятъ.

Възстания противъ Петра. — Примирието и сродяването съ гърцитѣ възбудили още повече негодуването противъ Петра, поради което се започнали редъ